

N. K. Kristensen: Den højtærede Finansminister har jo gjort Rede for Lovforslagets Indhold, og jeg skal afholde mig fra at komme nærmere ind paa Enkeltheder. Sagen har jo været fremme to Gange før i denne Samling, og da Fristen udløber i Morgen, er det ret naturligt, at vi sørger for, at Loven bliver forlænget. Der er i det andet høje Ting rettet Bebrejdelser imod den højtærede Minister, fordi Lovforslaget kommer frem igen. Dette forekommer mig uberettiget; skulde der rettes nogen Bebrejdelse mod den højtærede Minister, skulde det være den, at han har haft for god Tro til Rigsdagens Medlemmer. Den højtærede Finansminister har selvfølgelig haft den gode Tro til Rigsdagens Medlemmer, at deres sunde Sans vilde tilskynde dem til at vedtage en samlet Toldlov i denne Samling. Efter al Sandsynlighed er der imidlertid ingen Udsigt til, at dette vil ske, og derfor mener jeg, det vil være uforvarligt af Rigsdagen at lade den midlertidige Luksuslov udløbe uden Forlængelse. Hvis det skete, vilde vi vende tilbage til den gamle Toldlov af 1908. Dette vilde først og fremmest berøve Statskassen en aarlig Indtægt, som den højtærede Finansminister har anslaaet til 7 Mill. Kr. — maa-ske det kan blive lidt mere, det skal jeg ikke udtale mig om —, og det vilde dernæst skabe Uro og Usikkerhed i Erhvervenes Omsætning; der vilde blive Plads for en usund Spekulation, og det mener jeg, at Rigsdagen ikke bør aabne Mulighed for.

Toldpolitik kan være et vanskeligt og indviklet Emne, hvor der let kan gribes fejl, men det forekommer mig, at den Retningslinie, den nuværende Regering er inde paa, er den rette, stiler mod det samme Maal, som Venstre alle Dage har stilet imod, Overgangen fra Vægt- til Værditold, en højere Told paa Luksusvarer og Nedgang eller Toldfrihed for de Varer, der er nødvendige Forbrugsartikler. Det forekommer mig at være den retfærdigste Vej at gaa, naar man overhovedet skal have Told og indirekte Skatter, og der er vist ingen, der for fuld Alvor tør paastaa, at vi i Øjeblikket kan undvære disse. Jeg indrømmer, at det mest ideelle vilde være, om vi helt kunde give Slip paa alle indirekte og for Resten ogsaa de direkte Skatter, men saaledes er Forholdet jo ikke. Statskassens Udgifter er vokset saa stærkt de sidste 6—7 Aar, at det er nødvendigt at skaffe fornødne Indtægter; der maa tilvejrbringes Balance i Stats-

husholdningen, og vi maa sikkert alle ønske og haabe, at det vil lykkes Regeringen at naa dertil. De fede Aar, da Landet flød med Mælk og Honning, er forbi, og den Tid er nu kommet, da de mange Veksler, Regeringen udstedte i Krigsaarene, melder sig og maa indfries. Det er hertil, det foreliggende Lovforslag skal yde sit Bidrag.

Den gældende midlertidige Lovs Gyldighed udløber, som sagt, i Morgen, og der er ikke levet Landstinget ret megen Tid til Behandling og Overvejelser af Enkeltheder i Lovforslaget; men enkelte uheldige Egenskaber, som kledede ved den nugældende Lov, er jo blevet fjernet i det foreliggende Lovforslag, som den højtærede Minister har gjort Rede for. Med Hensyn til Omraadet for Beskatningen er Forslaget i Hovedsagen i Overensstemmelse med den gældende Lov. De Rettelser og Ændringer, der er foreslaaet, er mest af toldteknisk Art og tilsigter at imødekomme Ønsker fra Handelens og Industriens Side.

Der er, saa vidt mig bekendt, fra to politiske Partiers Side i det andet høje Ting rejst Modstand mod Lovens Forlængelse. Dette forstaar jeg ikke, for saa vidt man ikke sætter det partipolitiske over det saglige, og det vilde jeg nødig tro.

Det forekommer mig at ville være planløs Politik at vedtage en Lov om forhøjet Skat paa Luksusvarer og saa nu, kun to Maanedes efter, lade den bortfalde for maaske atter at lade den træde i Kraft om et halvt Aar eller i alt Fald, saa snart den samlede nye Toldlov er en Kendsgerning. Det vilde skabe en saadan Usikkerhed paa Erhvervslivets Omraade, at Befolkningen sikkert vilde frabede sig den Slags Eksperimenter.

Ved Lovforslagets Behandling i det andet høje Ting blev der ført en storpolitisk Debat om mangt og meget, der efter min Opfattelse ikke vedrører Sagen. Det vilde være Spild af Tid og Kræfter, om det samme skulde gentages her. En saglig Modstand kan efter min Mening og mit Skøn ikke fremkomme.

Jeg skal anbefale Lovforslaget paa mit Partis og egne Vegne til hurtig og uforandret Vedtagelse i dette høje Ting.

Braunsnes: Den ærede Ordfører for Venstre lagde særlig Vægt paa, at den nugældende Lovs Gyldighed udløber i Morgen; derfor maatte vi skynde os at faa dette Lovforslag gennemført. Det vil i Virkeligheden sige, at Landstingets Indflydelse paa denne Lov paa Forhaand an-